

DİNDE ZORLAMA YOKTUR (3)

(...dünden devam)

Ancak Muhammed İzzet Derveze'nin dediği gibi (et-Tef-sîru'l-hadîs: 3/161.) bu, Kur'ân'ın anlattıklarının, Hz. Peygamber zamanındaki Tivrât nüshalarında olmadığı anlamına gelmez. Eğer bu haberler o zamanki nüshalarda olmasaydı, bunları duyan o günkü yahudîler, Tivrât'ta böyle bir şey olmadığını söylerlerdi. Tarih, onlardan böyle bir itiraz geldiğini kaydetmemiştir. Tefsîrlerde bu kıssa hakkında Kur'ân'da bulunmayan birçok ayrıntının bulunması da hikâyenin, o çevrede bilindiğini gösterir. Ayrıca Kur'ân'da anlatım üslûbu, bu anlatılanların, o zamanki Kitâp ehli tarafından bilinen şeyler olduğunu kanıtlar. Kitâbı Mukaddes'in, Hz. Peygam-ber zamanında bulunan bazı parçalarının bugün kaybolduğu muhak-kaktır.

Filistin Bölgesinde hükümdar Olan Süleyman'ın, Yemen'-deki Seba kraliçesi Belkis ile mektuplaşması ve Melike'nin Süley-man'a gelmesi, tarihî belgelere dayanmasa da Tivrât'ta bulunduğu gibi Araplar arasında da yayılmış olmalıdır ki Kur'ân-ı Kerîm, ibret için bu hikâyeyi anlatarak öykü yoluyla ders vermektedir. Çünkü Kur'ân'ın, bu öyküleri anlatmaktan amacı ders vermektir.

Bu kıssadan alınacak derse gelince sûrede daha öne Allah'a isyân eden, kendisini tanrılaştıran, her şeyi kendisinin yaptığını sanan zorba kral Fir'avun'un tutumu anlatılmıştı. Burada ise ona karşılık, verdiği nimetlerden dolayı Allah'a hamd ve şükreden iki mü'min kral: Dâvûd ve Süleyman anlatılıyor. Kişinin, Allah'ın ni-metlerini, Allah'ın kendisine bir lütfu olarak bilmesi, ne kadar yük-selse de daima alçak gönüllü olması ve Allah'a boyun eğmesi gerek-tiği öğütleniyor.

Süleyman'ın tehdîdine kuvvetle karşı koymayı öneren adam-larına Kraliçe Belkis, önemli konuları, duygusallıkla değil, akıl ve düşünce yoluyla çözümlemek gerektiğini söylüyor. Eğer kendi-sinden çok güçlü Süleyman'a karşı koymaya kalksaydı ülkesi elden gideceği gibi hem kendisi hem de birçok kumandanı, askeri ya tutsak olacak veya öldürülecekti. Ama zekî kraliçe, görüşme yolunu seç-mekle ülkesini felâketten kurtarmıştır. Bundan da işleri özellikle devlet işlerini hissiyata kapılmadan akıl ve mantık ile çözümlemeğe çalışmanın en uygun yol olduğu anlaşılır.
